

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

Do We Believe in Magic?
What Tanakh has to Say About
Sorcery

Ms. Rachel Margolin
Sunday, April 22, 2018 / ר' אייר תשע"ח

Do We Believe in Magic?
What does Judaism have to say about sorcery?

1. Where does magic show up in Tanakh?

A. Vayikra 19:31

אַל-תִּפְּנוּ אֶל-הָאֲבֹתָ וְאֶל-הַיִּדְּעֹנִים אֶל-תִּבְקֹשׁוּ לְטִמְאָה בָּהֶם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:

Do not turn to ghosts and do not inquire of familiar spirits, to be defiled by them: I the LORD am your God.

B. Devarim 18:9-12

10 There shall not be found among you any one that makes his son or his daughter pass through the fire, one that uses divination, a soothsayer, or an enchanter, or a sorcerer,

יָאֵל-יִמְצָא בְךָ, מַעֲבִיר בְּנוֹ-וּבִתּוֹ בָּאֵשׁ, קֹסֵם קְסָמִים, מַעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף.

11 or a charmer, or one that consults a ghost or a familiar spirit, or a necromancer.

יָאֵל וְחֹבֵר, חֹבֵר; וְשֹׁאֵל אוֹב וַיִּדְּעֹנִי, וְדֹרֵשׁ אֶל-הַמֵּתִים.

12 For whoever does these things is an abomination unto the Hashem; and because of these abominations Hashem, your God is driving them out from before you.

יֵב כִּי-תוֹעֵבֶת ה', כָּל-עֲשֵׂה אֵלֶּה; וּבְגִלָּל, הַתּוֹעֵבֶת הָאֵלֶּה, ה' אֱלֹהֶיךָ, מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפְּנֶיךָ.

2. Is it real or is it just problematic behavior?

C. Rambam Hilchot Avodah Zarah 11:18

All the above matters are falsehood and lies with which the original idolaters deceived the gentile nations in order to lead them after them. It is not fitting for the Jews who are wise sages to be drawn into such emptiness, nor to consider that they have any value as [implied by [Numbers 23:23](#)]: "No black magic can be found among Jacob, or occult arts within Israel." Similarly, [[Deuteronomy 18:14](#)] states: "These nations which you are driving out listen to astrologers and diviners. This is not [what God... has granted] you."

Whoever believes in [occult arts] of this nature and, in his heart, thinks that they are true and words of wisdom, but are forbidden by the Torah, is foolish and feeble-minded. He is considered like women and children who have underdeveloped intellects.

The masters of wisdom and those of perfect knowledge know with clear proof that all these crafts which the Torah forbade are not reflections of wisdom, but rather, emptiness and vanity which attracted the feeble-minded and caused them to abandon all the paths of truth. For these reasons, when the Torah warned against all these empty matters, it advised [[Deuteronomy 18:13](#)]: "Be of perfect faith with God, your Lord."

ודברים האלו כולן דברי שקר וכזב הן והם שהטעו בהן עובדי כוכבים הקדמונים לגויי הארצות כדי שינהגו אחריהן ואין ראוי לישראל שהם חכמים מחוכמים להמשך בהבלים אלו ולא להעלות על לב שיש תועלת בהן שנאמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל ונאמר כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו ואתה לא כן וגו' כל המאמין בדברים האלו וכיוצא בהן ומחשב בלבו שהן אמת ודבר חכמה אבל התורה אסרתן אינן אלא מן הסכלים ומחסרי הדעת ובכלל הנשים והקטנים שאין דעתן שלימה אבל בעלי החכמה ותמימי הדעת ידעו בראיות ברורות שכל אלו הדברים שאסרה תורה אינם דברי חכמה אלא תהו והבל שנמשכו בהן חסרי הדעת ונטשו כל דרכי האמת בגללן ומפני זה אמרה תורה כשהזירה על כל אלו ההבלים תמים תהיה עם ה' אלהיך:

D. Ramban: Devarim 18:9

...הנה אסר לך השם המעשים האלה הנזכרים בעבור שהם תועבות לפניו ובגללם הוריש הגוים ההם מפניך ואסר לך הנחשים והקסמים בעבור שעשה לך מעלה גדולה לתתך עליון על כל גויי הארץ שיקים בקרבך נביא ויתן דבריו בפיו ואתה תשמע ממנו מה יפעל אל ולא תצטרך אתה בעתידות אל קוסם ומנחש שיקבלו אותם מן הכוכבים או מן השפלים בשרי מעלה שאין כל דבריהם אמת ולא יודיעו בכל הצריך אבל הנבואה תודיע חפץ השם ולא יפול דבר מכל דבריה והוא שיפרש (בפסוק כב) הוא הדבר אשר לא דברו ה' והנה אתה חלקו וסגולתו שומע עצתו מפיו והם חלק המזלות הולכים אחריהם וזה טעם לא כן נתן לך ה' אלהיך שלא נתן לך כאשר נתן להם כטעם אשר חלק ה' אלהיך אותם לכל העמים (לעיל ד יט) כאשר פירשתי (ויקרא יח כה) ובספרי (שופטים קעד) אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו שמא תאמר להם יש במה לשאול ולי אין לי לשאול תלמוד לומר ואתה לא כן נתן לך ה' אלהיך והנה זו ראייה בכל מה שפירשנו כי הנחשים שורש דבר נמצא בהם ולכן היה לישראל טענה במניעה מהם

E. Shmuel 1 28:3-25

ג וְשָׁמוּאֵל מֵת--וַיִּסְפְּדוּ-לוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל, וַיִּקְבְּרוּהוּ בְרָמָה וּבְעִירוֹ; וְשָׁאוּל, הָסִיר הָאֲבֹת וְאֶת-הַיִּדְעָנִים--מִהָאָרֶץ.

3 Now Samuel was dead, and all Israel had lamented him, and buried him in Ramah, even in his own city. And Saul had put away those that divined by a ghost or a familiar spirit out of the land.

ד וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים, וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְּשֻׁנֵם; וַיִּקְבֹּץ שָׁאוּל אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל, וַיַּחֲנוּ בְּגִלְבֹּעַ.

4 And the Philistines gathered themselves together, and came and pitched in Shunem; and Saul gathered all Israel together, and they pitched in Gilboa.

ה וַיֵּרָא שָׁאוּל, אֶת-מַחֲנֵה פְּלִשְׁתִּים; וַיִּירָא, וַיַּחֲרֹד לְבֹ מְאֹד.

5 And when Saul saw the host of the Philistines, he was afraid, and his heart trembled greatly.

ו וַיִּשְׁאַל שָׁאוּל בַּה', וְלֹא עָנָהוּ ה'---גַּם בְּחִלְמוֹת גַּם בְּאוּרִים, גַּם בְּנְבִיאִים.

6 And when Saul inquired of the LORD, the LORD answered him not, neither by dreams, nor by Urim, nor by prophets.

ז וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְעֲבָדָיו, בְּקִשׁוּ-לִי אִשָּׁת בְּעֵלְת-אוֹב, וְאִלְכָה אִלֶּיהָ, וְאִדְרָשָׁהּ בָּהּ; וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו, הִנֵּה אִשָּׁת בְּעֵלְת-אוֹב בְּעֵין דּוֹר.

7 Then said Saul unto his servants: 'Seek me a woman that divineth by a ghost, that I may go to her, and inquire of her.' And his servants said to him: 'Behold, there is a woman that divineth

by a ghost at En-dor.'

ח וַיִּתְחַפֵּשׂ שָׁאוּל, וַיִּלְבֹּשׂ בְּגָדִים אֲחֵרִים, וַיֵּלֶךְ
הוא ושְׁנֵי אֲנָשָׁים עִמּוֹ, וַיָּבֹאוּ אֶל-הָאִשָּׁה לַיְלָה;
וַיֹּאמֶר, קְסוּמִי- (קְסָמִי-) נָא לִי בָּאוּב, וְהַעֲלֵי לִי,
אֶת אֲשֶׁר-אָמַר אֱלֹהֶיךָ.

8 And Saul disguised himself, and put on other raiment, and went, he and two men with him, and they came to the woman by night; and he said: 'Divine unto me, I pray thee, by a ghost, and bring me up whomsoever I shall name unto thee.'

ט וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵלָיו, הִנֵּה אַתָּה יֹדֵעַת אֶת
אֲשֶׁר-עָשָׂה שָׁאוּל, אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת-הָאֲבוֹת
וְאֶת-הַיִּדְּעָנִי, מִן-הָאָרֶץ; וְלָמָּה אַתָּה מְתַנַּקֵּשׁ
בְּנַפְשִׁי, לְהַמִּיתֵנִי.

9 And the woman said unto him: 'Behold, thou knowest what Saul hath done, how he hath cut off those that divine by a ghost or a familiar spirit out of the land; wherefore then layest thou a snare for my life, to cause me to die?'

י וַיִּשָּׁבַע לָהּ שָׁאוּל, בַּה' לֵאמֹר: חַי-הֵא, אִם-יִקְרָךְ
עוֹן בַּדָּבָר הַזֶּה.

10 And Saul swore to her by the LORD, saying: 'As the LORD liveth, there shall no punishment happen to thee for this thing.'

יא וַתֹּאמֶר, הָאִשָּׁה, אֶת-מִי, אָעֵלֶה-לָּךְ; וַיֹּאמֶר,
אֶת-שְׁמוּאֵל הָעֶלְי-לִי.

11 Then said the woman: 'Whom shall I bring up unto thee?' And he said: 'Bring me up Samuel.'

יב וַתִּרְאֵהָ אִשָּׁה אֶת-שְׁמוּאֵל, וַתִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל;
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-שָׁאוּל לֵאמֹר לָמָּה רָמִיתִנִּי,
וְאַתָּה שָׁאוּל.

12 And when the woman saw Samuel, she cried with a loud voice; and the woman spoke to Saul, saying: 'Why hast thou deceived me? for thou art Saul.'

יג וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ אֶל-תִּירָאִי, כִּי מָה רָאִיתִי;
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-שָׁאוּל, אֱלֹהִים רָאִיתִי עֲלִים
מִן-הָאָרֶץ.

13 And the king said unto her: 'Be not afraid; for what seest thou?' And the woman said unto Saul: 'I see a godlike being coming up out of the earth.'

יד וַיֹּאמֶר לָהּ, מַה-תֵּאָרוּ, וַתֹּאמֶר אִישׁ זָקֵן עֹלֶה,
וְהוּא עֹטָה מְעִיל; וַיַּדַּע שָׁאוּל כִּי-שְׁמוּאֵל הוּא, וַיִּקַּד
אֶפְסִים אֲרָצָה וַיִּשְׁתַּחוּ. {ס}

14 And he said unto her: 'What form is he of?' And she said: 'An old man cometh up; and he is covered with a robe.' And Saul perceived that it was Samuel, and he bowed with his face to the ground, and prostrated himself. {S}

טו וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שָׁאוּל, לָמָּה הִרְגַּזְתִּנִּי
לְהַעֲלוֹת אֹתִי; וַיֹּאמֶר שָׁאוּל צַר-לִי מְאֹד וּפְלִשְׁתִּים
נִלְחָמִים בִּי, וְאֱלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא-עָנְנִי עוֹד גַּם

15 And Samuel said to Saul: 'Why hast thou disquieted me, to bring me up?' And Saul answered: 'I am sore distressed;

בְּיַד־הַנְּבִיאִים גַּם־בַּחֲלָמוֹת, וְאֶקְרָאָה לָךְ, לְהוֹדִיעַנִי
מֶה אֶעֱשֶׂה. {ס}

for the Philistines make war against me, and God is departed from me, and answereth me no more, neither by prophets, nor by dreams; therefore I have called thee, that thou mayest make known unto me what I shall do.' {S}

טז וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, וְלָמָּה תִּשְׁאַלֵנִי: וְהִ' סָר
מֵעֵלַיךְ, וַיְהִי עֶרְךָ.

16 And Samuel said: 'Wherefore then dost thou ask of me, seeing the LORD is departed from thee, and is become thine adversary?

יז וַיַּעַשׂ ה' לוֹ, כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיָדִי; וַיִּקְרַע ה'
אֶת־הַמַּמְלָכָה מִיָּדְךָ, וַיִּתְּנָה לְרֵעֶךָ לְדָוִד.

17 And the LORD hath wrought for Himself; as He spoke by me; and the LORD hath rent the kingdom out of thy hand, and given it to thy neighbour, even to David.

יח כְּאֲשֶׁר לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל ה', וְלֹא־עָשִׂיתָ
חֲרוֹן־אַפּוֹ בְּעַמְלִיק; עַל־כֵּן הִדְבַּר הַזֶּה, עָשָׂה־לָּךְ ה'
הַיּוֹם הַזֶּה.

18 Because thou didst not hearken to the voice of the LORD, and didst not execute His fierce wrath upon Amalek, therefore hath the LORD done this thing unto thee this day.

יט וַיִּתֵּן ה' גַּם אֶת־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים,
וּמָחָר, אֲתָהּ וּבְנֶיךָ עִמִּי; גַּם אֶת־מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל,
יִתֵּן ה' בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים.

19 Moreover the LORD will deliver Israel also with thee into the hand of the Philistines; and to-morrow shalt thou and thy sons be with me; the LORD will deliver the host of Israel also into the hand of the Philistines.'

כ וַיִּמָּהַר שָׂאוּל, וַיִּפֹּל מִלֹּא־קוֹמָתוֹ אֶרְצָה, וַיֵּרָא
מָאֵד, מִדְּבָרֵי שְׁמוּאֵל; גַּם־כֹּחַ, לֹא־הָיָה בּוֹ--כִּי לֹא
אָכַל לֶחֶם, כָּל־הַיּוֹם וְכָל־הַלַּיְלָה.

20 Then Saul fell straightway his full length upon the earth, and was sore afraid, because of the words of Samuel; and there was no strength in him; for he had eaten no bread all the day, nor all the night.

כא וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל־שָׂאוּל, וַתֵּרָא כִּי־נִבְהָל
מָאֵד; וַתֹּאמֶר אֵלָיו, הִנֵּה שָׁמְעָה שְׁפָחוֹתְךָ בְּקוֹלִי,
וְאֲשִׁים נַפְשִׁי בַכִּפִּי, וְאֶשְׁמַע אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ אֵלַי.

21 And the woman came unto Saul, and saw that he was sore affrighted, and said unto him: 'Behold, thy handmaid hath hearkened unto thy voice, and I have put my life in my hand, and have hearkened unto thy words which thou spakest unto me.

כב וְעַתָּה, שְׁמַע־נָא גַם־אֶתָּה בְּקוֹל שִׁפְחָתְךָ,
וְאַשְׁמָה לְפָנֶיךָ פֶּת־לֶחֶם, וְאָכֹל; וַיְהִי בֶּךָ כֵּן, כִּי
תֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ.

22 Now therefore, I pray thee, hearken thou also unto the voice of thy handmaid, and let me set a morsel of bread before thee; and eat, that thou mayest have strength, when thou goest on thy way.'

כג וַיֹּמְאֵן, וַיֹּאמֶר לֹא אֲכִל, וַיִּפְרָצוּ־בּוֹ עַבְדָּיו
וְגַם־הָאִשָּׁה, וַיִּשְׁמַע לְקוֹלָם; וַיָּקֻם, מִהָאָרֶץ, וַיֵּשֶׁב,
אֶל־הַמֶּטָּה.

23 But he refused, and said: 'I will not eat.' But his servants, together with the woman, urged him; and he hearkened unto their voice. So he arose from the earth, and sat upon the bed.

כד וְלִאִשָּׁה עֵגֶל־מְרֻבֵּק בַּבַּיִת, וַתִּמְהַר וַתִּזְבַּחַהּ;
וַתִּקַּח־קֶמַח וַתֵּלֶשׁ, וַתִּפְּהוּ מִצּוֹת.

24 And the woman had a fatted calf in the house; and she made haste, and killed it; and she took flour, and kneaded it, and did bake unleavened bread thereof;

כה וַתִּגֵּשׁ לִפְנֵי־שָׁאוּל וּלְפָנֵי עַבְדָּיו, וַיֹּאכִלוּ; וַיָּקֻמוּ
וַיֵּלְכוּ, בַּלַּיְלָה הַהוּא. {פ}

25 and she brought it before Saul, and before his servants; and they did eat. Then they rose up, and went away that night. {P}

F. Yechezkel 13:18-23

18 And you shall say; So said the Lord God: Woe to those who sew cushions on all armpits, and who make the veils for the head of people of every height, to ensnare souls. Will you ensnare the souls of My people and sustain your own souls?

19 You have profaned Me before My people for fistfuls of barley and for morsels of bread to slay souls that will not die and to sustain souls that will not live, by your lying to My people, who hearken to lies.

20 Therefore, so said the Lord God: Behold, I am against your cushions with which you ensnare the souls, [causing them] to fly away, and I shall tear them off your arms, and I shall free the people whose souls you ensnare to make them fly away.

21 And I shall tear your veils and I shall save My people from your hands, and they will no longer be in your hands to be ensnared, and you will know that I am the Lord.

22 Because you break the heart of the righteous one with falsehood, whereas I did not pain him, and to strengthen the hands of the wicked one, keeping him from repenting of his way, to sustain him.

23 Therefore, you shall neither prophesy vanity nor divine divinations any longer, and I shall save My people from your hands, and you will know that I am the Lord."

יח ואמרת כה אמר | אדני ה' הוי
למתפרות כסותות על | כל אצילי ידי
ועשות המספחות על ראש כל קומה
לצוד נפשות הנפשות תצודנה לעמי
ונפשות לכה תחיינה:

יט ותחללנה אותי אל עמי בשעלי
שערי ובפתותי לחם להמית נפשות
אשר לא תמותנה ולחיות נפשות אשר
לא תחיינה בכדבכם לעמי שמעי כזב:

כ לכן כה אמר | אדני ה' הנני
אל כסותותיכנה אשר א תנה מצדדות
שם את הנפשות לפרחות וקרעתי אתם
מעל זרועתיכם ושלחתי את הנפשות
אשר אתם מצדדות את נפשים
לפרחות:

כא וקרעתי את מספחותיכם והצלתי
את עמי מידכן ולא יהיו עוד בידכן
למצדה וידעתן כי אני יהוה:

כב כען הכאות לב צדיק שקר ואני לא
הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי שוב
מדרכו הרע להחיתו:

כג לכן | שוא לא תחזינה וקסם
לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי
מידכן וידעתן כי אני ה':

G. Excerpt from Dr Richard Steiner's article

“Disembodied Souls: A Re-examination of the Biblical Evidence in the Light of the Katumuwa Inscription and other Extrabiblical and Postbiblical Parallels”

In my opinion, the key expression ‘hunt for souls’ must be understood as an allusion to necromancy. The description transports us to a seance, in which a group of female diviners, by means of mysterious cords and veils, tries to communicate with the ‘spirits of the dead’. The latter are called ‘souls’ by Ezekiel.

The prophetesses killed the souls of good people, condemning them to eternal punishment in Sheol, the second death from which even the inhabitants of the hereafter were not exempt.... But they kept alive the souls of evil people to invoke them from the Nether World whenever they wanted to make use of their nefarious powers.

3. What is the issue with magic?

H. Shmuel 15:23

(כג) כִּי חֲטֹאת־קֶסֶם מְרִי וְאֹן וְתִרְפִּים הִפָּצַר יְיָ עַן מֵאֲסֹת אֶת־דְּבַר ה' וַיִּמְאַסֶּךָ מִמֶּלְךְ:

For rebellion is as the sin of witchcraft, And stubbornness is as idolatry and teraphim. Because thou hast rejected the word of the Lord, He hath also rejected thee from being king.'

מצודת דוד:

כי חטאת קסם מרי. החטא שיש במעשה הקסם, הוא החטא בעצמו שיש בהממרה בדברי ה', כי כמו השואל בקסם, הסיר בטחונו מה', כן הממרה בדברו בעבור הסתת או יראת אדם, מסיר בזה בטחונו מה':